

som Udvalgets Fleertal ovenfor har tilladt sig at foreslaae for § 4, idet den fornødne For- skrift om Beskatning af Kjøbstadernes Hart- forn allerede findes optagen deri, og Tiendernes Deeltagelse i Egningskatten ikke er funden an- befalelig. Denne Paragraph vil saaledes kunne udgaae.

Medundertegnede L. Hansen er derimod af den Formening, at Paragraphen, med Hen- sning til de af mig foreslaaede §§ 2 og 5, bør bibeholdes.

ad § 7.

Da den ved Lovudkastet om Udjevning af Forskellen mellem det privilegerede og upri- leverede Hartforns Beskatning tilstgiede Lighed nødvendigvis kræver en Forandring i de tid- ligere Bestemmelser om de til Geistlighedens Lønning henlagte Jorderes Beskatning, og de i Udkastets § 7 til Dynaaelsen af dette Formaal foreslaaede Bestemmelser synes ret hensigtsmæs- sige, troe vi i det Hele at kunne anbefale Antages- sen af samme, hvorhos dog de Forandringer, som vi ovenfor have foreslaaet med Hensyn til de foregaaende Paragrapher, ville gjøre nogle Lempninger i Affattelsen fornødne, idet der navnlig med Hensyn til Beskatningen af de beneficerede Jorder samt Konge- og Kirketienden vil være at henwise til de almindelige Be- skatningsregler, istedetfor, saaledes som i Udkastet, til de foregaaende Paragrapher, ligesom der ogsaa i Henhold til de Be- mærkninger, som vi skulle tillade os nedenfor at fremsætte om den Tid, fra hvilken Loven kan ventes at ville træde i Kraft, maa fore- tages den fornødne Forandring i Aarstallet „1850“.

Ligesom Geistlighedens Beskatning efter For- slaget i det Hele vil blive noget større end tid- ligere, saaledes vil denne Bebyrdelse unægte- ligt træffe de forskellige Rald paa en temme- lig forskjellig Maade, idet nogle, og det som det synes navnlig flere af de mindre Rald, ville blive i en forholdsvis ikke ringe Grad høiere beskattede end tidligere, medens andre ville erholde en Løttelse. Det vilde derfor vel have været ønskeligt, om dette Forhold havde kunnet udjevnes saaledes, at Byrden traf Alle nogenlunde ligeligt; men vi have ikke kunnet udfinde nogen Maade, hvorpaa dette kunde

iwærksættes, uden at enten den tilstgiede Lighed i Beskatningen af de eensartede Gjenstande derved blev forstyrret eller at derved forårsag- edes saadanne Vidtløftigheder og Banfæligheder ved gjensidige Afregninger, som efter Ministe- riets Formening maa ansees for uhenigtsmæs- sige. Derimod have vi anseet det for ønskeligt, at det i Loven bestemt blev udtalt, hvad der i Motiverne til Udkastet er antydet og hvortil der i Udkastet til Finantsloven er taget Hen- sning, nemlig at der ikke ved samme tilstgiedes en forhøiet Beskatning af Geistligheden i det Hele, og at det, der fremtidig maatte indkomme mere i Skat end tidligere, i et Forhold, som det maatte overlades Underviisnings- og Kirke- Ministeriet nærmere at bestemme, blev at an- vende til Forøgelse af de meest bebyrdede Pra- stekalds Indtægter.

I Henhold hertil foreslaae vi saaledes, at der:

sættes „1851“ istedetfor „1850“, og „som af andet Hartforn og Tiender“ istedetfor „overensstemmende med §§ 3-6,“ og at der tilføies en ny Paragraph, saaledes affattet:

Imellem de geistlige Embeder, der ved denne Forandring faae en for- øget Skattebyrde, fordeles fremti- digt et aarligt Beløb af indtil 8000 Rbd. Fordelingen skeer af Ministe- ren for Kirke- og Underviisnings- væsenet saaledes, at navnlig de geistlige Embeder, hvis Regule- ringssum er under 800 Rbd., forlods- faae fuld Erstatning for den for- øgede Skat, naar Forøgelsen udgjør over 3 Rbd., og forresten tages Hen- sning til Embedernes Trang i det Hele til saadan Løttelse.

Disse Paragrapher vilde da blive §§ 6 og 7 i Fleertallets Udkast.

Jeg L. Hansen holder for, at denne Pa- ragraph bør staae saaledes som den er i Lov- udkastet, blot med fornøden Forandring af de deri paaberaabte Paragrapher, med følgende Tillæg:

„Det overlades til Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet efter Forhandling med Finantsministeriet indtil videre at afgjøre,